

27ste zondag, jr. B, Xaveriuskerk, Gen. 2, 18-24; Ps. 128, 1-6; Hebr. 2, 9-11; Mc. 10, 2-16. Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, in de media, op de scholen en in de politiek wordt veel gesproken over gender. Op zichzelf is gender een neutraal woord, dat staat voor de maatschappelijke, culturele betekenis van de biologische verschillen tussen man en vrouw. Maar het wordt tegenwoordig al gauw een ideologie, waarmee gepoogd wordt het verschil en de natuurlijke wederkerigheid van man en vrouw te ontkennen. Er wordt dan bijvoorbeeld op school veel nadruk gelegd op seksualiteit en gender in al zijn bijzonderheden, waarbij de natuurlijke samenhang van liefde en seksualiteit soms uit het oog wordt verloren.

In het kader van de discussie over gender zijn de Bijbellezingen van vandaag blijvend actueel. De eerste lezing verwoordt het tweede scheppingsverhaal, dat vooral een bijzondere, psychologische dimensie heeft. Het maakt dat we de verschillen tussen man en vrouw beter kunnen begrijpen in het licht van Gods bedoeling. We hoorden dat God eerst de dieren scheidt en ze geeft aan de mens, Adam, om te zien hoe hij ze zou noemen. Dieren helpen de mens, maar ze lossen zijn fundamentele eenzaamheid niet op. Als celibatair levend persoon weet je wat met eenzaamheid bedoeld wordt. Als het goed is, weet je er ook mee om te gaan. Als priester heb ik geleerd en ondervonden, dat het celibaat ook een vervulling geeft in de zelfgave, niet aan één persoon, maar aan allen die in de kerkgemeenschap en daarbuiten een beroep op je doen.

Laat ons nu teruggaan naar het tweede scheppingsverhaal: God laat Adam in slaap vallen en creëert Eva uit één van zijn ribben. Eva is Adam een rib uit zijn lijf, kunnen we zeggen naar het bekende spreekwoord. Maar Adam is er erg blij mee. 'Eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees', roept hij uit. Eva is voor hem 'een hulp tegenover', iemand van gelijkwaardig niveau waar hij mee door het leven kan gaan. Een levensgezel.

Het maakt de mens compleet, wanneer die in liefde verbonden is met andere mensen. In het Evangelie van vandaag wordt stilgestaan bij de wettelijke aspecten van het huwelijk. Jezus gaat verder dan de regel rond de scheidingsbrief, door te wijzen naar de oorsprong van de schepping. Hij herinnert ons eraan dat wij in het begin door God als man en vrouw zijn geschapen. Man en vrouw zijn beiden geschapen als beeld van God. Zij maken in hun onderlinge liefde en in het wegschenken van zichzelf aan de ander Gods liefde en trouw zichtbaar.

Toch komt het helaas voor dat menselijke relaties verbroken worden, of dat mensen tegen hun zin in lange tijd alleen blijven. Dit kan verdriet met zich meebrengen of zelfs radeloosheid. Toch mag dat onze blik niet vertroebelen.

Dit mag niet betekenen dat wij denken dat God ons niet zou zien in onze eigen situatie. God blijft altijd trouw. Als we in het licht van het Evangelie nadenken over de waarde van het huwelijk, dan mogen we niet vergeten dat het christelijk huwelijk gebaseerd is op Gods trouw aan de mens. God heeft in zijn Verbond met de mens laten zien dat Hij de mens altijd trouw blijft, en dat Hij zo een voorbeeld heeft gesteld aan de mens. En als mensen mogen wij telkens opnieuw beginnen bij God en bij elkaar. Dat brengt ons bij de oorsprong van ons bestaan. De auteur van de brief aan de Hebreëen wijst ons erop dat God die oorsprong is, en Hij is ook het einddoel van alles. Hem mogen we alles voorleggen, ook onze kwetsbaarheid en onze gebrokenheid. Discriminatie op basis van gender is niet goed. In elk geval mogen we vertrouwen op de Heer. Hij wijst ons de weg door het leven. Hij schenkt ons aan elkaar. Hij is de liefde tussen mensen. Hij is God en noemt ons zijn broeders en zusters, omdat Hij deelde in onze gebrokenheid en wij daardoor mogen delen in zijn Pasen, zijn verrijzenis en zijn Koninkrijk. Amen.